

DE NOORD-BRABANDER.

Staan- en Letterkundig Dagblad.

DICERE VERUM QUID VETAT?

HORATIUS.

Voor de Stad ..... f 12,-
Franco per post .. . 14,-

(Verschijnende driemaal, ter week op Dingsdag, Donderdag en Zaterdag)

ADVERTENTIE

15 oct. de pag.
betreft 20 w. de pag.

DE TIJDGENOOT.

Zie het vorig nummer.

Eindelijk komt de *Tijdgenoot* op dat gene, waarmede hij had moeten beginnen. Hij zegt, dat wij ons op de grondwet beroepen, teneinde volledige vrijheid van onderwijs te verwerven. Goed; maar wat heeft hij daartegen in te brengen?

Niets, dan dat het openbaar onderwijs, volgens de grondwet, een aanhoudend voorwerp is van de zorg der regering. Welnu, wie ontkent zulks? Wij niet. Waartoe moet dan de predikatie strekken, welke hij op gemelde aanhaling uit de grondwet laat volgen? Om door eene onverdedigbare verdraaijing van dat artikel, gelegenheid te vinden, de regering niet slechts zorg maar monopolie over het onderwijs te verzekeren.

Het is niet mogelijk meer oppervlakkig, meer willekeurig met de grondwet te handelen, dan zulks de *Tijdgenoot* verkozen heeft, hier te doen.

Wat door OPENBAAR onderwijs verstaan word, daar bekommert hij zich niet over. Zou hij bij geval niet weten, dat de grondwet gemaakt is, onder het bestaan der wet van 1806? Dat die wet van 1806 ook van openbaar onderwijs spreekt, en daardoor alleen verstaat het onderwijs dat uit 's lands schatkist betaald wordt, niet het onderwijs, dat in particuliere scholen uit eigen kosten der meesters gegeven wordt.

Zou derhalve de *Tijdgenoot* niet hebben mogen vermoeden, dat het woord openbaar in de grondwet ook alzoo moet verstaan worden?

En wat die zorg betreft, welke de regering wordt aanbevolen, deze schijnt in den mond van den *Tijdgenoot* cum suis, eene beteekenis te hebben, welke geen philoloog ooit in dezelve heeft kunnen vinden. Een voorwerp van zorg te zijn, wordt door hun vertaald, uitsluitend overheerscht worden. Men zal toch moeten bekennen dat deze vertaling tamelijk vrij is.

Als de *Tijdgenoot* in hetzelfde hoofdstuk wat verder had willen lezen, dan zou hij kunnen zien, dat daar ook de zorg voor het armwezen der regering in genoegzaam dezelfde woorden wordt aanbevolen. Hoe komt

het dat in dit laatste geval door zorg niet overheersching mag verstaan worden? Dit zegt ons de *Tijdgenoot* niet.

Als hij zich de moeite had willen geven even in te zien, wat er zoo al over het onderwijs geschreven is; dan had hij daarboven kunnen weten, dat zijne uitlegging van gemeld artikel der grondwet, de individuele vrijheid den bodem inslaat; en tegelijk de vrijheid der opinien en godsdienstige begrippen omverhaalt. Ook hieraan heeft het blad niet gedacht. Dit zijn waarschijnlijk voor hetzelfde nietigheden, welke niet zelfs verdienen, dat men er een oogenblik bij stil staat. Het blad verdiept zich liever in hooge staatkundige theoriën, welke het zich niet verplicht acht, in deszelfs hooge wijsheid, met eenig bewijs te omkleeden. Het geeft die als orakels.

Zoo zegt het bijvoorbeeld, en wij verzoeken den lezer, er zijne aandacht op te willen vestigen, zeer cathégorisch: « Het verstandelijk onderwijs behoort aan de regering. » Is dit ook volgens het beginsel van den zoo vrijheidlievenden DANTON, die openlijk beweerde, dat de kinderen den staat toebehooren, alvorens aan hunne ouders te zijn?

Wij gelooven dat de *Tijdgenoot* hetzelfde van zich verstooten zal; en nogthans die afschuwelijke leer van Sparta en der barbaarsche fransche revolutie, is het onvermijdelijk gevolg van zijne bewering.

Even te voren had hij gezegd, dat « onbepaalde concurrentie doodelijk is voor het onderwijs; en de ondervinding heeft « dit ten duidelijkste geleerd, voegt hij er bij. » En een weinig verder zegt hij, dat het « in den aard der zaak ligt, dat « afzonderlijke scholen de zaden van onbepaalde verdraagzaamheid en Godsdiensthaat voordeden. » Wij wilden wel, dat hij zich de moeite gaf beide beweringen te bewijzen. Indien de *Tijdgenoot* plezier heeft, dan zullen wij dezelve omdraaijen, en overvloedige bewijzen vinden, om die te verdedigen.

Maar wat zou het helpen? Veel is er over het onderwijs geschreven, de zaak is zoo zeer uitgeput, dat het bijna niet mogelijk is, over dezelve iets nieuws te zeggen. En nu komt daar nog een zich noemende TIJDGENOOT (!) aan, die van af dat schrijven niet de minste notitie heeft.

Men wil die namelijk niet hebben; men heeft ons gelegenheid vrij in het wilde rond

te schermen. Zou bijvoorbeeld de lezer kunnen gelooven, dat gemeld blad heden nog durft ontkennen, dat het onderwijs tot dusverre in eenen protestantschen zin is geëxploiteerd. Het doet zulks niet positief; want het schijnt nog te veel schaamte bezeten te hebben, om de klagten der Katholijken, welke zij sinds jaren met daadzaken staafden dermate te bespotten; maar het doet zulks dan toch op zulken toon, dat ieder, vooral protestantsch lezer, het er voor opnemen zal.

De taktiek moge slim gekozen zijn; maar zij verraadt ons niet onduidelijk, met welken geest men bezielid is. Men zou het onderwijs in den zelfden protestantschen zin willen blijven exploiteeren. Daar zit de knoop. En het is daarop, dat wij mogelijk wel eens terug zullen komen.

Nog een woord over de processien, waarover ook de *Tijdgenoot* heeft goed gevonden te spreken. Door processien verstaan wij: Sommige optogten, welke zuiver godsdienstig zijn; en als dusdanig een gedeelte van onze Katholieke plegtigheden uitmaken. Wij hebben gezegd, dat wij deze niet willen. Waarom? Alleen om te gemoet te komen aan de verregaande, verbitterende onverdraagzaamheid van sommige weinige protestanten, aan wier hoofd en *Kerkbode* en *Tijdgenoot* staan.

Andere optogten, welke zuiver burgerlijk zijn, vrij van alle godsdienstige plegtigheid, komen niet onder de benaming van datgene wat wij processien noemen.

De *Tijdgenoot* heeft goedgevonden beide te vermengen; om te gelijk met de godsdienstige ook de burgerlijke optogten te hekelen.

Dit staat hem vrij; maar hij behoorde zulks niet op onze rekening te stellen.

Wil de *Tijdgenoot* weten hoe men verdraagzaamheid elders, bijvoorbeeld in Turkije verstaat; hij ga dan maar eens even naar Constantinopel zien; dan kan hij de Turken onze godsdienstige oefeningen, niet slechts op straat zien dulden; maar zelfs protestanten. En wil hij dan daaraan een klein beetje zuigen; dan zal het hem zeer ruimschoots gunstig doet uitkomen, wanneer hij burgerlijke eerbewijzingen wil hebben afgeschikt, omdat zij Katholieke geestelijken ten valen.

KEULEN den 4 Sept. Werd hier met voorbeeldooze plegtigheid de steen tot voortbouwing der domkerk gelaid. De koning, de koningin, de prinsen van Pruisen, de overige vorstelijke personen, die uit gansch Duitschland dezelve kwamen bijwonen, waren op het daartoe prachtvol ingerigte kerkplein vergaderd. Nadat de aartsbisschop coadjutor von GISSEL met de geestelijkheid der stad den steen plegtstatig had ingewijd, werd zijne Majesteit de koning verzocht, om daarop de gebruikelijke hamerslagen te doen. Als het aangehevene gejuich der duizende aanschouwers had opgehouden, hield de koning, voor den steen staande, eene korte, indrukwekkende rede, welke met het uitbundigste geroep werd toegejuicht: vervolgens deed zijne Majesteit drie hamerslagen, en keerde naar zijne zitplaats weder. Nu verhef de hoogwaardigste Heer coadjutor zijne stem, en sprak eene kraachtvolle redevoering waarin hij, na de vorstelijke personen verwelkomd te hebben, ordelijk aantoonde, hoe deze plegtigheid een feest voor *Godsdienst, Kunst en Vaderland* was. Wij hebben hier, zeide zijne hoogwaardigheid den eersten steen voor een werk van God gelegd: immers wat wij bouwen, is een huis van God. De Oneindige woont, wel is waar, niet in eene beslotene plaats.

De hemel is zijn troon en de aarde zijne voetbank. Alle hemelen der hemelen kunnen hem niet omvatten. Alzoo weten wij wel, dat hij geen huis behoeft; maar hij heeft gewild, dat wij zijn huis behoeven. Het woord des eeuwigen Vaders, welk van het begin bij God was, God van God en licht van het licht, is vleesch geworden en heeft onder ons gewoond, zoodat wij zijne heerlijkheid, vol genade en waarheid, gezien hebben. De Eeniggeborene des Vaders, in menschelijke gedaante onder de menschen verkeerende, heeft op aarde het rijk van God gesticht en zijne heilige kerk gevestigd, opdat zij, tot aan het einde der wereld, eene rijkversierde bruid des Heeren, eene uitdèelster zijner genade zoude wezen. Terwijl zij alle volken moest onderwijzen, moest zij allen door het water en den Geest op nieuw baren; moest zij de zijnen in zijnen naam verzamelen, opdat hij in hun midden zij: zijna liefdemaal moest hen met zijn vleesch en bloed voeden; en het bloedige offer des Hoogenpriesters, die, zich zelve tot zoenoffer gevende, het heilig der heiligen binnentrad, moest op eene onbloedige wijze gevierd worden, om dezelve dood te verkondigen, tot dat hij in heerlijkheid wederkomt.

Hij wilde, ofschoon voor het lichamelijke oog onzichtbaar, echter voor het geestelijke oog dea geloofs zichtbaar, onder de zijnen wonen. — » Het zulk bemoeuwigend geloof stichtten de godsdienstige voorvaders dezen statigen bouw, en wijdten denzelven tot eene woning des AHerhoogsten, tot een huis van God, opdat hij onder hen zijn verblijf mogte nemen en hen steeds beschermen en behoeden. Zij stichtten dezen bouw tot eenen tempel der christelijke wijsheid en waarheid, opdat hier Gods Geest zijne inblazing zoude doen en opdat de geloovigen, hier in zijne waarheid onderwezen en door zijnen Geest verlicht, in de vrees des Heeren zouden wandelen, terwijl zij Hem, die de weg, de waarheid en het leven is, getrouwt zouden aankleren. Zij bouwden deze kerk ruim en groot, als de gemeenschappelijke moederkerk des lands, in welke de onuitputbare bron des christelijken levens zoude bewaard blijven, en uit welke de dienaren des Heeren, door de oplegging der handen met apostolische zending toegezonden, in steden en dorpen zijne leer en zijne sacramenten van geslacht tot geslacht zouden overbrengen.

De domkerk van Keulen werd in 1248 door een brand vernield. De opbouw welke tot in het begin der zestiende eeuw met aaneenpoeding werd onderhouden, is sedert dien tijd geheel onderhevig, tot dat in 1825 de koning van Pruisen Frederik Willem III, de wederopbeaving dier kerk beval, welke, na de doerwijze bewerkt, thans met kracht wordt voortgezet.

Als de hoogwaardigste coadjutor nog kortelijk had betoogd, hoe belangrijk ook dit feest voor kunst en vaderland was, zeide hij tenslotte: » Wij bouwen den Heer een huis, opdat zijn oog over deze stad nacht en dag geënd zij, opdat zijn hart eeuwig hier wone, en zij, die, hoewel onzichtbaar, toch voor het geestelijke oog zichtbaar, in den tabernakel, zetelt, de gebeden verhoort, welke wij tot hem opzenden. Moge zijn zegen, als een zachte avondregen aan het gewijde water gelijk, waarmede wij den grondsteen begoten hebben, op den doorlichtigen beschermer en voortzetter van dit gebouw en op dezelve koninklijk huis in rijken vloed nederdalen! »

Nadat de heer President der dombouwvereeninging Von Wittgenstein en de bouwmeester Zwitter eene korte aanspraak gehouden hadden, werden door deze, door den burgemeester der stad en de overige aanzienlijke personen op den grondsteen de hamerslagen gedaan. Vervolgens werd, onder de aanheffing van het daartoe vervaardigde zangstuk, die eerste tot voortbouwing van den zuidelijken toren bestemde steen in de hoogte geheschen, en, onder het gejuich der menigte en het lossen des geschuts, op zijne plaats gelegd, terwijl aller bliken naar boven gericht waren en ook de koning onophoudelijk den hoed naar den steen zwaarde.

Des avonds werd de gansche stad verlicht; en werden er ongemeen prachtige vuurwerken vertoond, welke de koning en de vorstelijke personen in eene stoomboot op den Rijn in oogenschouw namen. (Koelw. Domblatt.)

ENGELAND.

De toestand der fabriekdistricten levert geenszins dezelfde bezorgdheid meer op, als voor eenige weken. Intusschen is het er verre af, dat overal de werklieden hunnen arbeid hervat hebben. Een groot deel der katoenwevers te Manchester houdt bijvoorbeeld nog vol in het besluit, om niet in de weverijen te werken, zoo lang hunne meesters het loon niet op den voet van 1839 hebben gebracht. Zij doen van tijd tot tijd aanspraken aan hunne makers aanplakken, die reeds weder aan den arbeid zijn gegaan. In een dezer districten wordt gezegd, dat het loon, hetwelk een volwassen katoenwever, volgens de thans bestaande bepalingen, door elkander wekelijks kan verdienen, niet meer dan 7 schellingen (f 4,20) bedraagt. Vele onpartijdigen zijn van oordeel, dat werkelijk de fabrikanten veel schuld aan het gebeurde hebben en de werkloonen meer hebben verminderd dan volstrekt noodig was. Zij achten het voor het wezenlijke belang der werklieden verderfelijk, dat chartistische volksleiders, aan eene beweging, oorspronkelijk alleen over de bepaling van werkloon ontstaan, eene staatkundige kleur gegeven hebben. Men berekent, dat toen de beweging het toppunt had bereikt, in het geheel in het noorden van Engeland en sommige streken van Schotland, 500,000 fabriek-werklieden hunnen arbeid gestaakt hebben.

SPANJE.

MADRID 31 Augustus. De *Heraldo* houdt vol, dat het handelstractaat tusschen Engeland en Portugal gesloten, en voornamenlijk het artikel 13, zeer nadeelig voor Spanje is. Iedereen weet, dat het grootste gedeelte der van Engeland in Portugal ingevoerde goederen bestemd zijn voor den sluishandel met Spanje; zonder dezen handel zouden de directe betrekkingen van Engeland met Portugal zeer onbelangrijk zijn; ook heeft het engelsche gouvernement zoo veel mogelijk den sluis-handel met dat gedeelte van het schiereiland willen bevorderen, en daaraan een ruim veld opengeleten. Engeland zal er bij winnen, want het vindt een debiet van vele fabriekwaren en Portugal zal van den transitohandel partij trekken. Ziedaar het doel van de oprigting van stapelhaven, om wederzijds de goederen van beide landen zonder inkomend regt te kunnen ontfangen. Het is klaar, dat er vele artikelen onder zijn, die niet anders dan naar Spanje van Portugal weder ingevoerd kunnen worden. Het artikel 10 is geheel en al vijandig aan de spaansche industrie;

het is niet te betwijfelen dat ons gouvernement zijne aandacht op dit gewigtige punt zal laten gaan; tusschen ons gouvernement van September en het Chartistische gouvernement van Portugal, kunnen andere oorzaken van verscheiding bestaan; maar het 13 artikel is te gewigtig om aan de opmerkzaamheid van ons gouvernement ontsnapt te zijn. Men geloof dat het spaansche gouvernement toegegeven heeft.

— Het stedelijk bestuur heeft de publieke vermakelijkheden, die den 1 September ter viering van het gedenkwaardige manifest, plaats zullen hebben aangekondigd. 1°. Het geschut zal bij het aanbreken van den dag het begin der ceremonie aankondigen. 2°. De nationale Garde zal onder de wapenen komen. 3°. Het stedelijk bestuur met den Regent aan het hoofd, zal zich benevens de Senateurs en de gedeputeerden naar de kerk begeven, alwaar een *Te Deum* gezongen zal worden; naderhand zullen de troepen en nationale militie defileren. (Patriota.)

— Gisteren zijn de ministers in de salon van den Regent verzameld geweest, zoo als zulks de gewoonte is. De beraadslagingen van deze wekelijksche te zamenkomst hebben geloopt tot laat in den nacht. Men weet niet wat er besloten is; naar alle waarschijnlijkheid heeft men zich ernstig met de benoogdheden van het Leger en met de noodzakelijkheid van zich geld te verschaffen, bezig moeten houden. Wij zullen weldra vernemen of het ministerie een middel gevonden heeft, om zich uit de verlegenheid te helpen.

MADRID 1 September.

De Militaire Troepen en de nationale garde zijn gisteren zeer exact op hunnen post geweest; met uitzondering van de Parade, is de verjaring van den 1 September geheel stil voorbijgegaan.

Men heeft bemerkt, dat de Hertog der overwinning, die op het Balcon van het stadhuis stond, regts het Portret van de Koningin had, en aan zijne linker zijde, zijn eigen portret ten voeten uit. De schilder heeft hem voorgesteld, met de scepter in de hand, hierover zijn vele politieke bemerkingen gemaakt.

Voor dat de *Eco del comercio* zich openlijk de zaken van den Infant Don Francisco de Paula aantrekt, treedt dat blad tegen de mannen, die aan de order van den dag zijn, op; en houdt vol, dat het pronficiamento, waarvan men de verjaring viert, in dezelfde geboorte bedorven is, en dat derhalve een omkeer van zaken noodwendig is.

Er bestaat in eenige kringen, en voornamenlijk bij die, waarvan de *Heraldo* het orgaan is, even zoo veel verwondering als ontevredenheid over de intentie van het Spaansche gouvernement, om de Heer Gormenin met de zorg te belasten, om een plan van organisatie van den Staatsraad op te stellen. Het is overvloedig om te melden, dat niemand aan deze geruchten geloof heeft willen hechten.

De *Patriota* meldt om tien ure waren de nationale garde en de linietroepen onder de wapens. De Regent heeft zich met eene schitterende staf bij de Ayuntamiento begeven, en heeft een *Te Deum* in de St. Isidorus-Kerk bijgevoond. Hierop heeft zich Z. H. op de Balcon van het Stadhuis geplaatst, om het defileren der troepen en der garde nationaal (onder het geroep leve de Constitutie! leve de Koningin! en de Hertog!) aan te zien.

— De provinciale deputatie van Madrid heeft eene proclamatie bekend gemaakt, waarin dezelve aan alle vaderlandsgezinden, de vereening, de eendragt, en de getrouwheid aan de Constitutie aanbeveelt. (Corresponsal)

FRANKRIJK.

PARIS 7 September. Lord Gowley (ambassadeur van Engeland), heeft dikwijls conferentie met den Heer Guizot op dezelfde landgoed te Auteuil.

— De Graaf van Pallu, die gedurende langen tijd Russische gezant te Parijs geweest is, bewoont tegenwoordig Coerland; men zegt dat hij de publieke zaken waarwel gezegd heeft.

— De Luitenant Generaal Negrier, opperkommandant van de Provincie Constantine, is den 27 Augustus per stoomboot Sphinx komende van Bona te Algiers aangekomen.

— De Hertog van Nemours is gisteren den 6ten dag te Compiègne aangekomen, Z. K. H. heeft

aldaar dadelijk het Exercitieveld bezoekt, en gedurende een paar uren de aldaar aanwezige troepen doen manoeuvreren.

Zondag heeft Z. K. H. met de kavalarie genaueuvreerd, hetwelk 4 uren geduurd heeft.

Maandag heeft de ceremonie plaats gehad. De Hertog van Anmale is om 9 ure vertrokken, om het kommando over zijn Regiment te gaan nemen, al de troepen die bij Compiègne verzameld waren, zijn alstoen geinspecteerd geworden, bij het schoonste weder, en onder eenen grooten toevloed van nieuwsgierigen. De Prins heeft daarop eene toepasselijke aanspraak aan het leger gehouden, hetgeen eenen diepen indruk op het groote aantal officieren, die zich rondom den Prins bevonden, scheen te weeg gebracht te hebben. Daarna heeft de Prins in naam des Konings aan de officieren en manschappen, hunne bevorderingen en aanstellingen als ook de brevetten des Legioens van Eer overgereikt, en hun met toepasselijke gelukwensen begroet.

Deze Revue heeft aan de missie van den Hertog van Nemours een einde gemaakt. Het was voor Z. K. H. eene treurige opdracht, want hij ramplacerde bij het leger zijnen ongelukkigen broeder, en tegelijk was het eene groote Eer voor den Prins, want het vertrouwen des Konings heeft hem dezen treurigen pligt opgelegd; de toegenegenheid des volks is den jeugdigen Prins in het vervullen van zijne taak, tot nut voor de armee en het land behulpzaam geweest.

-- PARIJS den 8 September. De Minister van Buitenlandsche Zaken (de Heer Guizot), is gisteren avond naar Caen vertrokken, om aldaar de werkzaamheden van den generalen Raad van het Departement du Calvados bij te wonen; van daar zal zich de Heer Guizot naar alle waarschijnlijkheid naar het kasteel van La Begeven.

— De Ambassadeur der Vereenigde Staten van Noord-America te Londen, de Heer Everett bevindt zich op dit oogenblik te Parijs. Het is zeker dat deze reis een politiek oogmerk heeft, en zijne verschillende conferentien, met de generaal Cass doen gelooven dat het regt van onderzoek hieraan niet vreemd is.

— Eergisteren hebben de Koning, de Hertogin van Nemours, de Hertog van Montpensier, de Prinsessen Clementine en Adelaide, benevens de President der Ministers (de Maarschalk Soult), de Minister van Marine, en de Adjudanten en Ordonnans-Officieren des Konings, zich te Treport, aan Boord van de Brik *la Reine Amélie* begeven, om de op de reede liggende schepen, *Le Pluton*, en de *Corvet la Licorne*, te gaan bezoeken. Z. M. heeft aan boord van de *Licorne* (Schoolschip), eene revue over de Kweekelingen der Zeevaartschool gehouden, en aan boord drie decoraties uitgereikt.

Daarna is er een, onblij aan boord van de *Licorne* gehouden geworden, waaraan al de Kweekelingen de Eer gehad hebben, deel te nemen.

-- De Prins Milosch heeft aan de Universiteit van Athene een geschenk van vijf en twintig duizend drachmen gegeven.

Dezer dagen is alhier de tentoonstelling geopend, van de voortbrengelen der graveerkunst. 8 Concurrerende kunstenaars hebben deel genomen. Het onderwerp was: *Dionede en levant le Palladium*. Hetzelfde is met veel smaak en kennis door de kweekelingen, van de school der schoone kunsten behandeld.

-- Sedert den dood van den Hertog van Orleans, leeft de prins van Joinville bijzonder afgetrokken. De Koning begeert dat de prins, om zich eenigermate te versetten, zich spoedig weder naar zee begeve. Hij zal zich waarschijnlijk aanstaande maand inschepen.

Men heeft eene politieke oorzaak aan het verblif van den Prins van Joinville, op het kasteel der Tuileries, gedurende de aanwezigheid van het hof te Eu, willen geven, doch de uitlating hiervan is veel gemakkelijker: sedert eenigen tijd is de prins door doofheid gekweld, en sedert eenige maanden heeft deze kwaal toegenomen. Z. K. H. volgt nu de moeilijke behandeling van z'n neef ge.

Men zal zich wellicht herinneren, dat bij de gelegenheid der begrafenis van den Hertog van Orleans, toen het lijk in de Lieve Vrouwe Kerk stond, dat bij het besprengen met wijnwater, de ambassadeur van Oostenrijk (de Graaf d'Appony) het allerlaatst geroepen werd, om dezelfde plegtigheid te verrigten; eerst toen hij de trappen van de Catafalque bestegen had, bemerkte de Graaf, dat de Presidenten der beide Kamers, hem vóór gegaan waren. Hij aarzelde alstoen een oogenblik, maar hij wilde op dit plechtig uur de Ceremonien niet storen, en na het gewijd water op het lijk te hebben gesprengd, nam hij zijne plaats weder in.

Den volgenden dag, na alvorens de andere leden van het corps diplomatiek geraadpleegd te hebben, leverde de Graaf aan den minister van buitenlandse zaken eene hevige klagte, over de inbreuk op de welvoegelijkheid en het regt der voorrang.

Wij vernemen heden, dat men op order des Konings, aan het corps diplomatiek volkomen voldoening gegeven heeft; en dat men verzekerd heeft, dat in het vervolg zulk eene onwelvoegelijkheid niet weder plaats zoude hebben.

-- Het Eskader van de admiraal Hugon dat zich bij de eilanden van Hyères bevindt, wordt binnen kort te Toulon verwacht.

BELGIË.

Volgens de Brusselsche bladen is Koning Leopold in den avond van Woensdag den 7 september te Luik aangekomen, en van daar den volgenden ochtend naar Aken vertrokken, met het doel om aldaar eene bijeenkomst met den Koning van Pruisen te houden. Zijne Majesteit zou reeds weder Vrijdag den 9 van dezen kleinen uitstap te Brussel terugkeeren.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 8 September. Heden morgen zijn HH. KK. HH. de Prins en Prinses van Oranje naar Keulen gereisd. Dingsdag avond is Z. K. H. Prins Alexander naar Soestdijk vertrokken.

Den 15 dezer worden HH. KK. HH. Prins en Prinses Frederik der Nederlanden, van Hoogstderzelver reis naar St. Petersburg, in deze residentie terug verwacht.

-- Men verzekert dat; met 1 October aanstaande, de laatstelijk vastgestelde wet op het notarisambt, van 9 Julij jongstleden, in werking zal worden gebragt. Eerlang ziet men de koninklijke besluiten, daartoe betrekkelijk, benevens de vaststelling van het tarief voor het *honorarium* te gemoet.

's GRAVENHAGE den 9 September. Z. M. de Koning heeft heden morgen deze residentie verlaten, vergezeld van Hoogstdezelfs adjudanten Girard de Mjelliet van Coehoorn en van Heemskerk, zich naar Keulen begevende, ten einde aldaar den Koning van Pruisen; te ontmoeten en de in den omtrek dier stad te houden krijgswegelingen bij te wonen.

-- Naar men verneemt, is aan verscheidene kantoren te Rotterdam de waarschuwing ontvangen, dat valsche coupons van f 24,75, van 1 April 1842, als van de administratie der heeren S. en D. Saportas c. s. afkomstig in omloop gebragt zouden zijn, wier onechtheid alleen uit het geenis van het zoogenaamd watermerk kenbaar is.

— In de *Vrietsche Courant* leest men:

» Ons wordt de volgende daad medegedeeld: Zondag raakte een soldaat van het 10 regiment bij de kazerne in het water, alwaar hij naar alle waarschijnlijkheid zoude verdronken zijn, zoo niet de adjudant onder-officier B. Winterberg van het 9 regiment infanterie, daarop ware aangekomen, en zonder zich te bedenken, alleen het gevoel aan menschenplicht in het oog houdende, geheel gekleed, zelfs in het buitengewoon groot tenue van dien dag, in het water ware gesprongen en den gezonken soldaat, van welke de hand nog eenigzins in het water zichtbaar was, te grijpen, en hem gelukkig aan den kant te brengen en van eenen gewissen dood te redden. Deze daad van menschenlievendheid verdient te meer melding, daar, volgens informatie, genoemde adjudant onder-officier voor twee jaren achter te kazerne een kind van eenen aldaar inwonenden muzikant uit het water heeft gered.

CONSULAAT VOOR HET KONINGRIJK BELGIË

te HERTOGENBOSCH.

De Consul van Z. M. den Koning der Belgen: brengt ter kennis der belanghebbenden, dat hij als zoodanig erkend zijnde door Z. M. den Koning der Nederlanden bij besluit van den 1 September LL. N.° 58 daardoor in staat is gesteld tot het vervullen der functien aan het Consulaat verbonden.

's HERTOGENBOSCH, den 9 September 1842.

De Consul voornoemd
J. A. SPIJERS.

INGEZONDEN STUKKEN.

B... den 13 Augustus 1842.

Mijnheer de Redacteur!

Den 23 Mei 1841 is door het departement van oorlog vastgesteld het tarief der fourrages op voet van vrede voor de officieren van dat departement en de onderscheidene staven, bij het Leger dienstdoende, uit het hier onderstaande zal het Nederlandsche volk ontwaren, hoedanig de bezuiniging wordt ter harte genomen, want niet alleen dat er onderscheidene betrekkingen voorkomen welke hoe genaamd geene paarden noodig hebben, maar er zijn er verscheidene die geen eens paarden hebben en toch daarvoor fourrage gelden ontvangen, ja er zijn er zelfs die niet eens te paard kunnen zitten, en hieruit kan men zien op welk eene wijze met onze zuur opgebragte penningen geleefd wordt.

Dan ter zake.

Tarief der Fourrages, op voet van vrede, voor de officieren, bij het Departement van oorlog en de onderscheidene staven van het Leger dienstdoende; het ration berekend à 60 centen.

Rangen en Betrekkingen.

Departement van Oorlog

Directeur Generaal van Oorlog, 4 rations per dag; Adjudant van denzelfden, 2 rat. per dag.

Groote Staf van het Leger.

Veld-Maarschalken, 10 rat. per dag; Inspecteur Generaal der Infanterie [de prins van Oranje], 6 rat. per dag; Inspecteur Generaal der Cavalerie [prins Alexander] 6 rat. per dag; Adjudanten van Z. M. en van de prinsen van den bloede, 3 rat. p. dag; Ordonnans-Officieren bij dezelve 2 per dag.

Generale Staf.

Generaal Majoor, 3 rat. per dag; Kolonels, luit Kolonels en Majoors, 3 rat. per dag, Kapiteins en Luitenanten 2 rat. p. dag.

Provinciale en Plaatselijke Staf.

Provinciale Kommandanten 2 rat. p. dag, Adjudant van dezelve, 1 rat. p. dag; plaatselijke Kommandanten te Amsterdam en Maastricht, 2 rat. per dag.

Staf der Infanterie.

Generaals der Infanterie 6 rat. per dag, Kommandant eener divisie 4 rat. per dag; Kommandant eener Brigade 3 rat. per dag, Adjudant van den Generaal der Infanterie 2, idem van den Kommandant eener divisie 2; idem van den Kommandant eener Brigade 1 rat. p. dag.

Staf der Kavallerie.

Opperbevelhebber 4 per dag; Kommandant eener Brigade 3 per dag; Adjudant van den Opperbevelhebber 2, idem van den Kommandant eener Brigade, 1 rat. per dag.

Staf der Artillerie.

Chef van het Wapen, 4 rat. p. dag; Kommandant van het personeel 3 p. dag; Kommandant van het Materieel 2 p. dag; Adjudant van den Kommandant van het Wapen, 2 rat. per dag, idem van den Kommandant van het personeel, 2 per dag, idem van den Kommandant van het Materieel, 2 rat. per dag.

Artillerie directien.

Directeurs, 2 rat per dag; Adjudanten 1 per dag
Stapel en Constructie Magazijn te Delft.
Directeurs, 2; Onder-Directeurs 1 rat. p. dag.
Gieterij van Metalen-Geschut te 'S Hage,
Directeurs, 2; Onder-Directeurs 1 rat. p. dag.
Inspecteur der draagbare vuurwapenen, 2 rat. p. dag
idem der buskruid Fabriek, 2 rat. p. dag.

Staf der Genie.

Directeurs 2 per dag; Kolonels, Luit. Kol. en Majoors 2 per dag, Kapiteins en Majoors 1 rat. p. dag.

Militaire administratie.

Hoofd Intendant 2 per dag; Intendanten der late en 2de Klasse, 2 rations per dag.

'S Hage 23 Mei 1841.

Mij bekeed

De Directeur Generaal van Oorlog

(was get.)

Accordeert met dezelve origineel

De Secretaris Generaal van Oorlog

(was get.) J. P. SCHEFFER

Voor bevestigend afschrift

[was get.] J. P. SCHEFFER

